

26.01.2006

438

Warszawa, dnia 25.01.2006 r.

MINISTER
TRANSPORTU I BUDOWNICTWA

Jerzy Polaczek

BP1-0701-1/06/16

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

591 30.01.06
W

Szanowny Panie Marszałku!

W związku z otrzymaniem, przy piśmie znak: BPS/DSK-043-38/05, oświadczenia Senatora Czesława Rybki, dotyczącego uwag do aktualnego systemu planowania przestrzennego, poniżej przedstawiam wyjaśnienia w poruszonych przez Pana Senatora kwestiach.

Przyjęty przez obecny Rząd Program Działania pn.: *Solidarne Państwo*, przewiduje m.in. przygotowanie i uzgodnienie z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego założeń nowelizacji przepisów o zagospodarowaniu przestrzennym, ułatwiającej proces planowania w odniesieniu do budownictwa mieszkaniowego.

W związku z tym w Ministerstwie Transportu i Budownictwa zostały podjęte prace, polegające na przeglądzie i weryfikacji obowiązujących przepisów, co pozwoli sformułować najpilniejsze potrzeby i rozwiązania prawne w omawianym zakresie.

Pragnę podkreślić, że wspomniany przegląd nie dotyczy jedynie samej ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, jej aktów wykonawczych oraz najbardziej pokrewnych przepisów odrębnych, ale również szeroko rozumianego otoczenia prawnego, które jest powiązane z planowaniem przestrzennym i gospodarką przestrzenną. Częste i szybkie zmiany przepisów w ramach całego obowiązującego systemu prawnego doprowadziły bowiem do powstania szeregu niespójności lub nawet sprzeczności pomiędzy jednostkowymi aktami prawnymi.

Odnosząc się do przyczyn dostrzeganych barier w możliwościach zagospodarowania terenów, zgodnie z sugestią Pana Senatora, należy uznać, iż do stanu tego przyczynia się w zasadniczym stopniu niewystarczająca liczba miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Odnosząc się do sytuacji braku planów miejscowych, pragnę podkreślić, że jak wynika z przeprowadzonego przez Główny Urząd Statystyczny w tym roku badania, poświęconego planowaniu przestrzennemu w gminie, proces tworzenia i uchwalania planów nie jest procesem szybkim, ale trwałym i konsekwentnym. W ciągu dwóch lat, jakie upłynęły od końca 2003 r., kiedy to straciło ważność bardzo dużo obowiązujących jeszcze wówczas tzw. „starych” planów sprzed 1995r., nastąpiła znacząca poprawa w ilości obszarów objętych planami miejscowymi i ze względu na równie dużą liczbę planów będących w trakcie sporządzania, można uznać to za trwałą tendencję (co najmniej 33% powierzchni kraju objęte jest już uchwalonymi planami, a ok. 40% znajdowała się pod koniec 2004r. w trakcie

sporządzania). Nowe plany, które zajmują miejsce uchylonych po 2003 r., na pewno stanowią bardziej dostosowaną do współczesnych wymagań gospodarczych i społecznych podstawę budownictwa, w tym realizowanego w ramach programu mieszkaniowego.

Problemy związane z lokalizacją zabudowy w trybie decyzji administracyjnych, na które zwraca uwagę w swoim oświadczeniu Pan Senator, wynikają z dwóch przyczyn. Pierwsza z nich ma charakter formalny i jest związana ze strukturą systemu planowania i zagospodarowania przestrzennego. System ten, za najbardziej pożądaną i właściwą podstawę zmian w zagospodarowaniu przestrzennym, z punktu widzenia wymagań merytorycznych stawianych gospodarce przestrzennej, uznaje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Natomiast tryb decyzji administracyjnych, ustalających warunki zabudowy i zagospodarowania terenu pełni funkcję jedynie zastępczą i uzupełniającą. Jednakże w sytuacji braku planów miejscowych w wielu regionach stał się on podstawowym narzędziem zagospodarowania przestrzennego, w tym lokalizacji zabudowy. Drugą przyczynę, faktyczną omawianego problemu, stanowi więc wciąż jeszcze niewystarczająca liczba planów miejscowych. Biorąc jednak pod uwagę opisane powyżej wyniki badania statystycznego należy mieć nadzieję, że jest to stan przejściowy i w ciągu najbliższych lat zostanie przewyżniony.

Niezależnie jednak od tego, jak wspomniałem na wstępie, Ministerstwo jest w trakcie przygotowywania założeń nowelizacji przepisów, które ze względu na przedmiot ich regulacji dotyczą wielu środowisk i grup społecznych, nierzadko reprezentujących przeciwne interesy i dążenia. Dlatego, zgodnie z sugestią Pana Senatora, przewiduję konieczność przeprowadzenia szerokiej dyskusji wśród zainteresowanych środowisk na temat zaproponowanych rozwiązań prawnych i ich przewidywanych efektów. Pozwoli to, godząc interesy poszczególnych grup, opracować projekt, który w satysfakcjonujący sposób usunie niepotrzebne bariery w procesie inwestycyjnym.

z wyrazami szacunku

Do wiadomości:

- Departament Spraw Parlamentarnych
i Samorządowych KPRM
- Sekretariat Ministra